

padku odłowiono 200 tys. narybku o długości Lt ok. 3,0 cm. Przeprowadzono również tarło sandacza w sadzach (1,2 × 1,2 × 1,2 m; D×S×W) z umieszczonymi wewnątrz krześliskami (1,1 × 1,1 m; D×S) wykonanymi z substratu naturalnego (słoma kokosowa). W stawie o powierzchni 1,0 ha umieszczono 3 sadze, a w każdym sadzu po jednym komplecie tarłowym sandacza. Po rozrodzie tarłaki odłowiono, a rozwijającą się ikrę pozostawiono w stawie. Po podchowcie odłowiono 500 tys. sztuk narybku letniego o długości Lt ok. 4,0 cm. Stawy zarybiono też larwami sandacza pozyskanymi w RAS (źródło pochodzenia materiału IRS w Olsztynie). Staw o powierzchni 1,0 ha obsadzono 500 tys. larw. Po kilkutygodniowym podchowcie odłowiono 250 tys. sztuk wyrównanego wielkościowo narybku o długości Lt 3,0 cm (przeżywalność 50%). Uzyskane wyniki wskazują, że stosowanie bardziej kontrolowanej metody rozrodu sandacza w stawach (np. sadze tarłowe), czy też materiału obsadowego w postaci larw pozwala na istotne zwiększenie efektywności produkcji narybku letniego sandacza. Stwierdzono też, że istotne jest np. techniczne wyposażenie stawów ułatwiające i usprawniające odłów delikatnego narybku sandacza.

Badania wykonano w ramach tematu statutowego nr S-028 Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie